

LEKTURY OBOWIĄZKOWE NA EGZAMINIE

- Biblia, fragmenty *Księgi Rodzaju*, *Księgi Hioba*, *Księgi Koheleta*, *Księgi Psalmów*, *Apokalipsy św. Jana*;
- Jan Parandowski, *Mitologia*, część I: Grecja;
- Homer, *Iliada* (fragmenty);
- Sofokles, *Antygona*;
- *Bogurodzica*;
- *Lament świętokrzyski* (fragmenty);
- *Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią* (fragmenty);
- *Pieśń o Rolandzie* (fragmenty);
- Jan Kochanowski, *Pieśń IX* ks. I, *Pieśń V* ks. II; *tren IX*, X, XI;
- William Szekspir, *Makbet*;
- Moliere, *Skąpiec*;
- Ignacy Krasicki, *Hymn do miłości ojczyzny*;
- Adam Mickiewicz, *Oda do młodości*; *Romantyczność*; *Dziady* cz. III;
- Bolesław Prus, *Lalka*;
- Henryk Sienkiewicz, *Potop* (fragmenty);
- Fiodor Dostojewski, *Zbrodnia i kara*;
- Stanisław Wyspiański, *Wesele*;
- Władysław Stanisław Reymont, *Chłopi* (fragmenty);
- Stefan Żeromski, *Przedwiośnie*;
- Witold Gombrowicz, *Ferdydurke* (fragmenty);
- Tadeusz Borowski, *Proszę państwa do gazu*;
- Gustaw Herling-Grudziński, *Inny świat* (fragmenty);
- Hanna Krall, *Zdążyć przed Panem Bogiem*;
- Albert Camus, *Dżuma*;
- George Orwell, *Rok 1984*;
- Sławomir Mrożek, *Tango*;
- Marek Nowakowski, *Górą „Edek”* (z tomu *Prawo prerii*);
- Andrzej Stasiuk, *Miejsce* (z tomu *Opowieści galicyjskie*);
- Olga Tokarczuk, *Profesor Andrews w Warszawie* (z tomu *Gra na wielu bębenkach*);
- Ryszard Kapuściński, *Podróże z Herodotem* (fragmenty).

Tekst 1.

William Szekspir

Makbet

AKT PIERWSZY

SCENA PIĄTA

Inverness. Sala w zamku Makbeta.

Wchodzi Lady Makbet, czytając list.

LADY MAKBET

„Spotkałem je w dniu zwycięstwa i przekonałem się głęboko, że ich wiedza przechodzi zakres śmiertelnej natury. Kiedy, pałając chęcią dowiedzenia się czegoś więcej, miałem im dalsze zadawać pytania, rozplynęły się w powietrzu i znikły. Jeszcze stałem odurzony tym zdarzeniem, gdy wtem nadeszli posłowie od króla, powitali mnie tanem¹ Kawdoru, którym to tytułem pozdrowiły mnie były przed chwilą owe tajemnicze zjawiska, przekazując mi zarazem na później świetniejszy tytuł wyrazami: „Cześć ci, przyszły królu!”. Uznałem za stosowne powiadomić cię o tym, droga wielkości mojej uczestniczko, abyś przez nieświadomość, jaka ci przyszłość jest zapowiedziana, nie straciła należnego udziału w wynikającej stąd radości. Weź to do serca i bądź zdrowa.”

Glamisu tanem jesteś i Kawdoru,
I będziesz, czym ci, że będziesz, wróżono;
Boję się tylko, czy twoja natura,
Zaprawna mlekiem dobroci, obierze
Najkrótszą drogę ku temu. Znam cię,
Rad byś być wielkim, nie wolnyś od dumy,
Ale uczciwie chciałbyś cel jej osiąść;
Wyniosłość chciałbyś zgodzić ze świętością;
Fałszywie grać byś nie chciał, a jednakże
Pragnąłbyś nieuczciwie wygrać. O Glamisie!
Chciałbyś pozyskać to, co głośno woła:
„Uczyń tak! Jeśli chcesz mieć to, czego pragniesz”,
A czego lękasz się dokonać bardziej,
Niż pragniesz, aby nie było spełnione.
Spiesz się, przybywaj, abym mego ducha mogła
Przelać w twe ucho i ust mych potęgą
Rozwiać to wszystko, co od twojej głowy
Oddała krąg ów złoty, którym, widać
Sam los i wpływy tajemniczych potęg
Postanowiły cię uwieńczyć. Cóż tam?
Wchodzi Sługa.

SŁUGA

Król na noc będzie tu.

LADY MAKBET

Szalony jesteś.

Czyż nie jest z nim twój pan? Gdyby tak było,
Byłby mię o tym powiadomił.

SŁUGA

Wybacz,
Dostojna lady, szczerą mówię prawdę –
Nasz tan przybędzie lada chwila: jeden
Nadworny luzak² przyniósł tę wiadomość,
Tak zadyszany, że mu tchu nie stało
Do wymówienia jej.

LADY MAKBET

Niechaj mu dadzą
Wszelkie wygody. Wielką wieść zwiastuje:
Nie dziw, że stracił dech.
Wychodzi Sługa.

Ochrypl kruk nawet,
Który fatalne przybycie Dunkana
Do mych bram, kracząc, obwieszcza. Przybądźcie,
Przybądźcie, o wy duchy, żywicieli
Zabójczych myśli, z płci mej mię wyzujcie
I napełnijcie mię od stóp do głowy
Nieubłaganym okrucieństwem! Zgęście
Krew w moich żyłach: zatamujcie wszelki
W mym łonie przystęp wyrzutom sumienia,
By żaden podszept natury nie zdołał
Wielkiego mego przedsięwzięcia zachwiać
Ni stanąć w poprzek między mną a skutkiem!
[...] Spuść się,
Ponura nocy, oblecz się w najgęstszy
Dym piekieł, aby mój sztylet nie ujrzał
Rany przez siebie zadanej, i niebo,
Przez nie dość ciemny kir³ mroku przejrzawszy,
Nie zawołało: „Stój!”
Wchodzi Makbet.

Dzielny Glamisie!
Wielki Kawdorze! Stokroć jeszcze większy
Oczekującą cię przyszłością! List twój
Daleko przeniósł mię nad zakres marnej
Teraźniejszości i w obecnej chwili
Czuję to, co będzie.

MAKBET

Luba żono, Dunkan
Zjeżdża tu na noc.

LADY MAKBET

I odjeżdża?

MAKBET

Jutro,
Taki przynajmniej jego zamiar.

LADY MAKBET

Nigdy

Nie ujrzy słońce tego jutra! Twoje
Oblicze, mężu, jest istną tablicą,
Na której skryte rzeczy można czytać.
Chcąc świat oszukać, stosuj się do świata,
Ubierz w uprzejmość oko, dłoń i usta,
Wyglądaj jako kwiat niewinny, ale
Niechaj pod kwiatem tym wąż się ukrywa.
Dołożmy wszelkich starań, żeby tego,
Co tu ma przybyć, przyjąć jak najlepiej,
Myśl o tym tylko, memu zaś myśleniu
Pozostaw wielkie zadanie tej nocy,
Które, jeśli się działać nie przestraszym,
Nada blask przyszłym dniom i nocom naszym.

MAKBET

Pomówim o tym jeszcze.

LADY MAKBET

Rozjaśń czoło:

Lęka się, kto się nie patrzy wesoło.
Resztę zdaj na mnie.
Wychodzą.

William Szekspir, *Makbet*, tłum. Józef Paszkowski, Kraków 2011.

¹ Tan – wasal królewski wysokiej rangi, sprawujący rządy w danej okolicy.

² Luzak – tu: sługa.

³ Kir – czarny materiał symbolizujący żalobę.

Zadanie 1. (0–1)

Na podstawie tekstu 1. oceń prawdziwość podanych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

1.	Przedstawione wydarzenia poprzedzają wizytę króla w zamku Makbeta.	P	F
2.	Sługa został wtajemniczony w plany Lady Makbet.	P	F

Zadanie 2. (0–1)

Wyjaśnij sens słów Lady Makbet: *I będziesz, czym ci, że będziesz, wróżono.* Odwołaj się do przytoczonego fragmentu (tekst 1.) lub do całego utworu Williama Szekspira.

.....

.....

.....

.....

Zadanie 3. (0–1)

Które z poniższych stwierdzeń jest niezgodne z treścią tekstu 1.? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. Lady Makbet zdaje sobie sprawę z tego, że słabość Makbeta wynika z jego chwiejnego charakteru.
- B. Lady Makbet uważa, że w ich zamku zachowanie męża wobec króla powinno budzić zaufanie władcy.
- C. Lady Makbet deklaruje współudział w realizacji planu dotyczącego drugiej części przepowiedni czarownic.
- D. Lady Makbet jest zdania, że plan dotyczący króla należy odłożyć do czasu pojawienia się sprzyjających okoliczności.

Zadanie 4. (0–1)

Uzupełnij tabelę. Każdemu z podanych zdań A i B, wypowiedzianych przez Lady Makbet, przyporządkuj jeden rodzaj argumentu 1.–4., który dominuje we wskazanym zdaniu. Każdy rodzaj argumentu możesz wpisać tylko raz.

	Zdanie wypowiedziane przez Lady Makbet	Rodzaj argumentu
A.	<i>Wyglądaj jako kwiat niewinny, ale Niechaj pod kwiatem tym wąż się ukrywa.</i>	
B.	<i>Pozostaw wielkie zadanie tej nocy, Które, jeśli się działać nie przestraszam, Nada blask przyszłym dniom i nocom naszym.</i>	

Rodzaje argumentów:

Argument odwołujący się do

- 1. wyrachowania w działaniu.
- 2. lojalności wobec innych.
- 3. groźby utraty władzy.
- 4. obietnicy korzyści.

Zadanie 5. (0–1)

Na podstawie tekstu 1. uzupełnij poniższe zdania. Wybierz odpowiedź spośród oznaczonych literami A i B oraz odpowiedź spośród oznaczonych literami C i D.

W słowach *Fałszywie grać byś nie chciał, a jednakże / Pragnąłbyś nieuczciwie wygrać* Lady Makbet zwraca uwagę na **A/B** swojego męża. Dostrzeżona przez nią sprzeczność została podkreślona dzięki zastosowaniu zdania **C/D**.

- A. przemożne pragnienia
- B. szlachetne zamiary
- C. pojedynczego
- D. złożonego

Zadanie 6. (0–1)

Wyjaśnij, odwołując się do treści całego utworu, na czym polegał tragizm Makbeta, głównego bohatera dramatu Williama Szekspira.

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 7. (0–1)

Oceń prawdziwość podanych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

1.	Forma zaimka <i>mię</i> , użyta w wypowiedzeniu <i>Byłby mię o tym powiadomił</i> , jest we współczesnej polszczyźnie archaizmem.	P	F
2.	Aby zachować sens wypowiedzenia <i>Nie dziw, że stracił dech</i> , użyty rzeczownik można zastąpić wyrazem <i>oddech</i> .	P	F

Zadanie 8. (0–2)

Przeczytaj fragment *Makbeta* Williama Szekspira.

*Spiesz się, przybywaj, abym mego ducha mogła
Przelać w twe ucho i ust mych potęgą
Rozwiąć to wszystko, co od twojej głowy
Oddala krąg ów złoty [...].*

8.1. Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

W ostatnim wersie przytoczonego tekstu podkreśleniem wyróżniono

- A. porównanie.
- B. oksymoron.
- C. epitet.
- D. hiperbolę.

8.2. Zastąp wyrażenie *krąg złoty* jego synonimem.

.....

Zadanie 9. (0–3)

9.1. Które z podanych cech dramatu pojawiają się w *Makbecie*? Podkreśl TAK, jeżeli dana cecha odnosi się do tego tekstu, albo NIE – jeżeli się nie odnosi.

1.	Przestrzeganie zasady trzech jedności.	TAK	NIE
2.	Sięganie do opisów przyrody budujących nastroj.	TAK	NIE
3.	Łączenie elementów świata realnego i fantastycznego.	TAK	NIE

9.2. Zilustruj jedną z wybranych przez Ciebie w zadaniu 9.1. cech dramatu przykładem z *Makbeta* Williama Szekspira. Odwołaj się do przytoczonego fragmentu (tekst 1.) lub do całego utworu.

Cecha –

Przykład z tekstu –

.....
.....
.....

Zadanie 10. (0–1)

Wybierz jeden z podanych poniżej motywów literackich, obecnych w *Makbecie* Williama Szekspira. Podaj autora i tytuł lektury obowiązkowej innej niż *Makbet*, w której został podjęty wybrany motyw.

- 1) motyw winy i kary
- 2) motyw żądzy władzy
- 3) motyw kobiety zbrodniarki

Wybrany motyw –

Autor –

Tytuł –

.....

Zadanie 11. (0–1)

Przeczytaj przytoczoną poniżej wypowiedź krytyka literackiego o *Makbecie* Williama Szekspira.

[...] *zło, które zwraca się przeciwko człowiekowi, jest w ujęciu Szekspira wytworem człowieka, rzeczywistość nieludzką tworzy sam człowiek. Podobne sugestie bez trudu odnajdziemy w literaturze XX wieku.*

Stanisław Balbus, *Tragedia „Makbeta” albo wolność wyboru*, [w:] *Lektury obowiązkowe. Szkice, eseje, felietony na temat lektur szkolnych*, pod red. Stanisława Balbusa i Włodzimierza Maciąga, Wrocław 1975.

Który z poniżej wymienionych utworów ukazuje problem zła w sposób, który Stanisław Balbus dostrzega w *Makbecie*? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. Tadeusz Borowski, *Proszę państwa do gazu*
- B. Marek Nowakowski, *Góra „Edek”*
- C. Stanisław Wyspiański, *Wesele*
- D. Albert Camus, *Dżuma*

Zadanie 12. (0–1)

Przeczytaj poniższe sentencje.

1. *Każdy ucieka od swego losu.* (Kornel Filipowicz)
2. *O losie człowieka decyduje człowiek.* (Bertold Brecht)
3. *Dobry los nie jest sprzymierzeńcem bezczynnych.* (Sofokles)
4. *Los staje się sprawą ludzką i określaną przez ludzi.* (Albert Camus)

Wybierz jedną z podanych sentencji i uzasadnij, odwołując się do treści całego utworu Williama Szekspira, że odnosi się ona do losów Makbeta.

Wybieram sentencje oznaczoną numerem

Uzasadnienie –
.....
.....
.....
.....

Zadanie 13. (0–1)

Obejrzyj plakat do spektaklu *Makbet* Williama Szekspira przygotowanego przez Teatr Dramatyczny w Legnicy.

encyklopediateatru.pl

Zinterpretuj powyższy plakat w kontekście problematyki *Makbeta* Williama Szekspira. W odpowiedzi uwzględnij jeden z elementów graficznych widocznych na tym plakacie.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wszystkie arkusze maturalne znajdziesz na babaodpolskiego.pl/arkusze

Tekst 2.

Jan Tomkowski

Czy pozbędziemy się książek?

1. W państwach wysoko rozwiniętych odnotowuje się w ostatnich latach wyraźny spadek czytelnictwa. Socjologowie tłumaczą ten stan rzeczy dynamiką rozwoju potężnej kultury masowej, w której książka odgrywa rolę bez porównania mniejszą niż telewizja, radio, wysokonakładowa prasa, a ostatnio internet. Dowodzi się również, że pewne funkcje spełniane niegdyś głównie za pośrednictwem książki przejmują dziś z wielkim powodzeniem inne media. Dotyczy to zwłaszcza dziedzin takich jak rozrywka i edukacja.

2. Rzadki kontakt z książką tłumaczymy często brakiem wolnego czasu. Gdyby nie zapracowanie, pośpiech, obowiązki domowe, czytalibyśmy regularnie i z ochotą. Czy rzeczywiście? Współcześni socjologowie wierzą, że wraz z rozwojem i upowszechnieniem nowoczesnych technologii człowiek XXI wieku będzie miał do dyspozycji coraz więcej wolnego czasu. Wolno wątpić, iż oznaczać to będzie gwałtowny wzrost czytelnictwa. Otaczająca rzeczywistość oferować będzie bowiem nie tylko większą ilość wolnego czasu, ale i atrakcyjniejsze, a przynajmniej coraz bardziej urozmaicone sposoby jego trwonienia.

3. Zastanówmy się przez chwilę, ku jakim sferom życia prowadziła nas ambitna książka. Lektury otwierały drogę do świata literatury, sztuki, filozofii, psychologii, historii. Książka wywoływała potrzebę sięgnięcia po kolejne tomy. Przeczytane arcydzieła zmieniały nas, uczyły dystansu w stosunku do siebie samych i otaczającej rzeczywistości. Wcześniej czy później dochodziliśmy do wniosku, że pewne książki muszą znaleźć się na półce w naszym pokoju. I wiedzieliśmy, że tych najbardziej ulubionych nie pozbędziemy się nigdy, bo towarzyszyć nam powinny przez całe życie.

4. Jeśli dziś książka, literatura, czytanie przeżywają głęboki kryzys, to nie wynika on, moim zdaniem, jedynie z ekspansji mediów elektronicznych. Przyczyny muszą być poważniejsze niż problem techniki zbierania i rozpowszechniania informacji.

5. Usłyszałem kiedyś od jednego z czytelników następującą definicję literatury: mnóstwo pytań, bardzo mało odpowiedzi, a poza tym – udręka i niepokój. W pewnym sensie miał rację: celem wielkiej literatury nie jest – i na szczęście nigdy nie było – dostarczenie nam spokoju, odprężenia, radości czy poczucia bezpieczeństwa. Zdecydowana większość arcydzieł wprowadza do naszej psychiki niepokój, zamęt, niepewność. Ale czy przeznaczeniem człowieka jest duchowy komfort, nieświadome trudności trwanie, spokojny sen? Jeśli istotą naszego życia uczynimy skuteczne i perfekcyjne rozwiązywanie problemów, które mogą zostać rozwiązane, to prawdopodobnie pewne książki, arcydzieła literatury albo traktaty filozoficzne, wydadzą się nam mało użyteczne.

6. Wygasanie potrzeb metafizycznych oznaczać może powolne zamieranie literatury. Zjawisko to wydaje mi się znacznie groźniejsze niż wszelkie podnoszone przez statystyków alarmy dotyczące poziomu czytelnictwa, spadających nakładów książek, czy liczby działających bibliotek. Jego oczywistym następstwem będzie przejściowa niepopularność pewnych autorów niegdyś cenionych właśnie za podejmowaną problematykę, a dziś uznanych za wręcz niezrozumiałych. Dotyczyć to może nawet klasyków, a także pisarzy otoczonych w przeszłości pewnego rodzaju snobizmem.

7. Pozbawiony literatury świat bez książek stałby się prawdopodobnie martwą dziedziną bezrefleksyjnego trwania. Zapewne byłby to również świat, w którym poszukiwanie piękna graniczyłoby z banałem, a kryteria dobrego smaku zostały kompletnie zapomniane. Wcześniej czy później musiałoby również dojść do redukcji, a nawet zagłady języka.

Bo jakkolwiek komunikacja językowa wydaje się możliwa bez istnienia literatury, to już rozwój języka w podobnych warunkach uległby zahamowaniu. Trudno zatem wykluczyć, że człowiek, któremu odebrano możliwość czytania książek, powoli zacząłby odchodzić od porozumiewania się za pośrednictwem słów, a sięgnąłby po miny, gesty, niewyraźny bełkot.

8. Czy wszystkie te ponure proroctwa mają szansę spełnić się w najbliższym okresie? Myślę, że zniknięcie książek jeszcze nam nie grozi, podobnie jak zalew erudycji czy gwałtowny wzrost poziomu wykształcenia. Być może powracamy do epoki, w której tworzeniem i czytaniem literatury zajmowały się jedynie elity. Stanowiłoby to oczywiście cios dla entuzjastów postępu i rzeczników powszechnej edukacji humanistycznej. Bardziej optymistyczny scenariusz wydaje się dziś mało prawdopodobny – tym bardziej, że żyjemy w epoce, która z przysługującej każdemu wolności wyboru uczyniła jedną z najcenniejszych wartości.

Na podstawie: Jan Tomkowski, *Czy pozbedziemy się książek?*, [w:] tegoż, *Zamieszkać w Bibliotece*, Ossa 2018.

Zadanie 14. (0–1)

Na podstawie tekstu 2. oceń prawdziwość podanych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

1.	Autor tekstu wskazuje negatywne skutki rozwoju kultury masowej.	P	F
2.	Autor tekstu proponuje rozwiązania wspierające rozwój czytelnictwa.	P	F

Zadanie 15. (0–1)

Z podanych pytań wybierz te, na które odpowiedzi dają wskazane akapity tekstu 2. Wpisz do tabeli oznaczenia literowe tych pytań. Każdemu akapitowi przyporządkuj jedno pytanie.

Akapit	Pytanie
4.	
8.	

- A. Czy dynamiczny rozwój mediów jest jedyną przyczyną kryzysu czytelnictwa?
- B. Dlaczego niegdyś cenieni autorzy mogą stać się wkrótce niepopularni?
- C. Jakie potrzeby pozwala zaspokajać kontakt z arcydziełami?
- D. Jak może wyglądać przyszłość czytelnictwa i książek?

Zadanie 16. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Przywołanie w akapicie 5. tekstu Jana Tomkowskiego opinii jednego z czytelników służy

- A. wprowadzeniu pobocznego wątku rozważań.
- B. wzmocnieniu siły kontrargumentów.
- C. potwierdzeniu postawionej tezy.
- D. odwołaniu się do autorytetu.

Zadanie 17. (0–1)

Uzasadnij, że tekst 2. ma charakter subiektywny. Aby potwierdzić swoje stanowisko, odwołaj się do przykładu zaczerpniętego z akapitu 4. lub akapitu 5.

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 18. (0–1)

Przeczytaj definicję wyrazu *sceptycyzm* ze słownika wyrazów obcych.

Sceptycyzm – powątpiewający stosunek do czegoś, niedowierzenie, podejrzliwość.

Czy trafne jest – Twoim zdaniem – stwierdzenie, że Jan Tomkowski jest sceptycznie nastawiony do możliwości wzrostu zainteresowania literaturą w ciągu najbliższych lat? W uzasadnieniu swojego stanowiska odwołaj się do tekstu 2. oraz przytoczonej definicji.

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 19. (0–1)

Oceń prawdziwość podanych stwierdzeń na podstawie tekstu 2. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

1.	Odpowiedź na pytanie postawione w tytule tekstu Jana Tomkowskiego można odnaleźć w ostatnim akapicie.	P	F
2.	Pytanie rozpoczynające ostatni akapit tekstu ma na celu wprowadzenie opinii autora.	P	F

Zadanie 20. (0–1)

Przeczytaj poniższą wypowiedź.

Można zatem sądzić, że czytanie literatury, pomimo nadchodzących przemian komunikacyjnych, pozostanie – oglądane z perspektywy zewnętrznej – czynnością powszechnie akceptowaną, jako pewien rodzaj działań niszowych, a więc nieszkodliwych, świadomie oldskulowych, czyli uznawanych za jednak atrakcyjne, choćby tylko dla nielicznych i tylko na swój staroświecki sposób.

Agnieszka Czyżak, *Wirtualna śmierć młodego czarodzieja*, „Polonistyka”, 2013, nr 6.

Czy przytoczona wypowiedź jest zgodna z opinią Jana Tomkowskiego? Uzasadnij swoją odpowiedź, odwołując się do opinii Agnieszki Czyżak oraz do ostatniego akapitu tekstu 2.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 21. (0–1)

Uzupełnij poniższe zdania. Wybierz odpowiedź spośród oznaczonych literami A i B oraz odpowiedź spośród oznaczonych literami C i D.

Związek frazeologiczny *czytać jednym tchem* oznacza **A/B**. O kimś, kto w ten sposób czyta, można również powiedzieć, że **C/D**.

A. czytać z trudem i wysiłkiem	C. pochłania książki
B. czytać dokładnie i od początku do końca	D. ślęczy nad książkami

Zadanie 22. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Słownictwo o charakterze wartościującym użyte zostało w sformułowaniu

- A.** *edukacja humanistyczna.*
- B.** *przeczytane arcydzieła.*
- C.** *media elektroniczne.*
- D.** *świat przedstawiony.*

Centralna Komisja Egzaminacyjna

Centralna Komisja Egzaminacyjna

Centralna Komisja Egzaminacyjna

BRUDNOPIS (nie podlega ocenie)

Centralna Komisja Egzaminacyjna